

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Sedmíkovou ve věci žalobkyně **L. Š.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Křížová 25, Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě žalobkyně do rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 29. 7. 2013 č. j. X, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 29. 7. 2013 č. j. X a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 14. 6. 2013 č. j. X se zruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na nákladech řízení 236,- Kč a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí k rukám žalobkyně.**

O d ů v o d n ě n í :

V úvodu odůvodnění krajský soud zaznamená stav řízení, který předcházel vydání přezkoumávaného rozhodnutí. Dne 24. 4. 2013 uplatnila žalobkyně žádost o invalidní důchod. Její zdravotní stav byl ověřen lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Semilech (dále OSSZ) a to posudkem ze dne 22. 5. 2013. Z jeho obsahu vyplynulo, že lékař hodnotil zdravotní stav žalobkyně především na podkladě zpráv lékařů specialistů z oboru neurologie, neurochirurgie, psychiatrie a disponoval rovněž propouštěcí zprávou NCH KNL. Všechny odborné nálezy lékař zaznamenal v posudku a lze ověřit jejich časovou aktuálnost. Za rozhodující příčinu dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu označil lékař postižení uvedené v kapitole VI, položce 1, písm. a) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vyhláška) a stanovil 10% míru poklesu pracovní schopnosti. Postup umožněný ust. § 3 a 4 téže vyhlášky nevyužil a uzavřel, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., zákon o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen ZDP).

Na základě tohoto posouzení vydala Česká správa sociálního zabezpečení dne 14. 6. 2013 rozhodnutí, kterým žalobkyni žádost o invalidní důchod zamítla pro nesplnění podmínek § 38 ZDP.

Žalobkyně spороvala správnost posouzení svého zdravotního stavu včas uplatněnými námitkami. Na podané námitky reagovala žalovaná postupem dle § 88 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Kontrolní posouzení zdravotního stavu žalobkyně pro účely řízení o námitkách provedla lékařka lékařské posudkové služby (pracoviště pro námitkové řízení) v Ústí nad Labem dne 22. 7. 2013. Vycházela ze zdravotní dokumentace a původních lékařských zpráv odborníků. Konstatovala, že problémy žalobkyně mají původ v krvácení do mozku, ke kterému došlo v říjnu 2012 s dalšími průvodními jevy včetně neurastenické poruchy. Krom již dříve zhodnocených lékařských zpráv disponovala aktuálním vyšetřením ambulance NCH KNL z 12. 7. 2013 a neurologickým vyšetřením ze 4. 6. 2013. Za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti označila stav po subarachnoideálním krvácením s hemocefalem z 5. 10. 2012. Toto postižení zařadila ve shodě s lékařem OSSZ, nicméně se odchýlila od výše stanovené procentní sazby, kdy míru poklesu stanovila 25%. Ustanovení § 3 a 4 již citované vyhlášky rovněž nevyužila. Výsledek tohoto posouzení se stal následně podkladem pro rozhodnutí o námitkách, které je předmětem soudního přezkumu.

Předmětem žaloby tak následně žalobkyně učinila rozhodnutí správního orgánu (žalované) označené ve výroku. Uvedeným rozhodnutím zamítla žalovaná námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. V rozhodnutí žalovaná citovala aktuální právní úpravu mající souvislost s nárokem na invalidní důchod, odkázala na výsledek posouzení zdravotního stavu žalobkyně zjištěný v řízení o námitkách.

V následně podané žalobě vyslovila žalobkyně trvalí pochybnosti o správnosti a objektivitě provedeného posouzení svého zdravotního stavu, jehož výsledek nekoresponduje obsahu lékařských zpráv specialistů. Stanovená míra poklesu pracovní schopnosti s přihlédnutím k obsahu předkládaných zpráv rozhodně neodpovídá faktickému zdravotnímu stavu žalobkyně. Požádala krajský soud o přezkoumání rozhodnutí žalované s přihlédnutím ke všem namítaným a odbornými zprávami doloženým skutečnostem.

S ohledem na charakter sporu, kdy se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem, navrhla žalovaná v souladu s ust. § 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb. doplnit dokazování o posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové (dále jen PK MPSV).

Dle ust. § 75 odst. 1 zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Na projednávaný případ dopadají především následující zákonná ustanovení: v § 26 ZDP se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy má trvat déle než jeden rok. Současně krajský soud ještě jednou odkazuje na text § 75 odst. 1 s.ř.s., kdy při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak ostatně žalobkyni poučil v průběhu soudního řízení.

Podle § 39 odst. 1 ZDP je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Krajský soud o žalobě rozhodoval při jednání a to v souladu s ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. Vycházel jak z informací uvedených žalobkyní, tak především z obsahu správního spisu žalované (lékařské dokumentace OSSZ, dávkového spisu žalované) a již zmiňovaného posudku PK MPSV, který byl pro účely soudního řízení vypracován 7. ledna 2014 a s jehož obsahem byly obě strany sporu seznámeny před jednáním ve věci samé. Skutkový stav byl soudem zkonstatován v rozsahu, jak je zachyceno již v tomto rozhodnutí. Při jednání soudu žalobkyně setrvala na žalobních námitkách a důkaz vyžádaný soudem, tedy posudek PK MPSV, považovala za objektivní posouzení svých zdravotních problémů. Na nákladech řízení požadovala uhradit cestovné autobusem z Turnova do Hradce Králové a zpět a dále dvě jízdenky MHD, přičemž doklady o zakoupení soudu doložila. Zástupkyně žalované s přihlédnutím k výsledku doplněného dokazování ponechala rozhodnutí na úvaze krajského soudu.

Ze stěžejního důkazu, kterým byl důkaz posudkem PK MPSV, krajský soud ověřil, že komise jednala v řádném složení, přičemž jedním z jejích členů byl lékařka – specialistka z oboru neurologie. Samotnému jednání byla žalobkyně osobně přítomna a komisi přednesla své subjektivní problémy.

V diagnostickém souhrnu komise na prvním místě závažnosti uvedla stav po krvácení pod měkkou plenu mozkovou dne 5. 10. 2012 s provalením krve do mozkových komor ze zdvojené výdutě na přední přemostující mozkové tepně řešené vložením spirálky do tepny – t.č. s normálním neurologickým nálezem a s odeznívajícím organickým psychosyndromem (porucha paměti a výbavnosti). Dále zmínila lehkou pseudoneurstenickou poruchu na bázi organického poškození mozku s poruchami spánku, zvýšený krevní tlak, sníženou činnost štítné žlázy z nutností léčby, poruchu tukového metabolismu, řadu let trvající bederní bolesti a vředovou chorobu žaludku a dvanáctníku. Následně popsala dosud shromážděné a dostupné zprávy lékařů specialistů, ze kterých doposud vycházely posudkové orgány. Výsledky posuzování zdravotního stavu měla komise ověřeny rovněž dalšími časově aktuálními zprávami z NCH KN Liberec, z neurologie v Lomnici na Popelkou a rovněž časově aktuální psychiatrický nález ze dne 18. 9. 2013 a vyšetření psychologem ze dne 18. 10. 2013. Veškeré lékařské zprávy jsou podrobně zaznamenány v posudku včetně data jejich vyhotovení a výsledku vyšetření.

Za rozhodující zdravotní postižení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti označila posudková komise stav po krvácení pod měkkou plenu mozkovou dne 5. 10. 2012. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně pak stanovila dle kapitola VI, položka 1, písmeno b) přílohy k vyhlášce, tedy potud ve shodě s lékařkou posuzující žalobkyni v námitkovém řízení. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ovšem stanovila na horní hranici procentního rozpětí, tedy 35%. Tuto volbu odůvodnila rizikem možné recidivy krvácení do mozku, organickým psychosyndromem s poruchou osobnosti, přičemž vzala v úvahu dělnickou profesi žalobkyně a malou možnost rekvalifikace na vyhovující práci při toliko dosaženém základním vzdělání. Postup dle § 3 uváděné vyhlášky již nevyužila. Součástí posudku učinila pracovní rekomandaci, kdy žalobkyně je schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné a duševní schopnosti a to alespoň o třetinu, opět zdůraznila omezené možnosti případné rekvalifikace.

V odůvodnění posudkového hodnocení komise shrnula vývoj zdravotního stavu žalobkyně a zaměřila se na stav po krvácení pod měkkou plenu mozkovou. Oproti dosud přijatým posudkovým závěrům zdůraznila riziko recidivy krvácení do mozku, přihlédla k organickému psychosyndromu s poruchou osobnosti, k toliko základnímu vzdělání, dosud vykonávané dělnické profesi a s tím související malé možnosti rekvalifikace na vyhovující práci. Pro tyto skutečnosti, které komise posoudila a zohlednila v jejich komplexu a dopadu na zdravotní stav a možnosti pracovního zařazení žalobkyně objasnila fakt, že při posouzení zvolila horní hranici procentního rozpětí. Pro tyto skutečnosti se odchýlila od v zásadě jinak shodných závěrů předchozích posudkových orgánů. Zdravotní stav žalobkyně proto ke dni napadeného rozhodnutí odpovídal invaliditě prvního stupně.

Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav a při svém rozhodování vycházel ze závěrů přijatých posudkovou komisí, jejíž přehledný a logicky odůvodněný posudek považoval za zcela přesvědčivý a odpovídající zdravotním problémům žalobkyně včetně jejich vlivu na možnost pracovního uplatnění. Mezi posudkovými orgány panovala shoda co do stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lišily se toliko výslednou mírou poklesu pracovní schopnosti. Krajský soud je přesvědčen, že posudková komise nahlédla na případ žalobkyně komplexně a to tím, že zhodnotila jak trvalá rizika možné recidivy krvácení, tak vzala v potaz základní vzdělání žalobkyně, jí dosud vykonávané dělnické profese a velmi obtížné – s ohledem na zdravotní stav – možnosti případné rekvalifikace. **Datum vzniku invalidity prvního stupně komise spojila se dnem 5. 10. 2012**, kdy žalobkyni potkalo krvácení do mozku.

Tento výsledek posouzení považoval krajský soud za komplexní a postihující fakticky zjištěnou zdravotní i osobní situaci žalobkyně, a proto jej vzal za základ svého rozhodnutí. U žalobkyně byl objektivizován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který z důvodů již objasněných k datu vydání rozhodnutí odpovídal invaliditě prvního stupně dle § dle § 39 odst. 2, písm. a) ZDP v platném znění.

Jasný pohled na předmět sporu proto poskytl již výše popsany posudek PK MPSV, dle jehož náležitě odůvodněných závěrů, které mají oporu ve zprávách lékařů specialistů, odpovídal k datu vydání rozhodnutí žalované zdravotní stav žalobkyně invaliditě prvního stupně dle § dle § 39 odst. 2, písm. a) ZDP. Krajský soud proto považoval za správné a popsané důkazní situaci odpovídající napadené rozhodnutí žalované a správního orgánu prvního stupně zrušit pro vady řízení spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a vrátit věc k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s.ř.s.). V něm správní orgán vydá nové rozhodnutí, přičemž bude povinen zohlednit výsledky a závěry posouzení obsažené v posudku posudkové komise (§ 78 odst. 5 a 6 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšná žalobkyně účtovala náhradu nákladů řízení spojených s náklady vynaloženými na cestu k procesnímu soudu a zpět do místa bydliště. Na nákladech řízení požadovala uhradit cestovné autobusem z Turnova do Hradce Králové a zpět při ceně jedné cesty 100,-Kč a dále dvě jízdenky MHD po 18,-Kč za jednu (zakoupeno u řidiče), celkem tedy požadovala náklady ve výši 236,-Kč. Tuto částku bude povinna uhradit žalovaná, která nebyla v řízení úspěšná, do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám žalobkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 29. ledna 2014

JUDr. Marcela Sedmíková, v.r.
samosoudkyně